

Dnešní doba tříbí názory jednotlivců i skupin. Nejhorší alternativou tohoto dění by byl nenávistný antagonismus se všemi důsledky. V posledních týdnech se volalo a volá po dialogu. Nedosažitelným ideálem je úplná jednota ve všem. Pokud by jí bylo dosaženo, potom by už ovšem dialogu nebylo zapotřebí.

Ovšem, absolutní jednota je pouze ideálem; tím co je reálné a co by mělo být jedním z hlavních požadavků doby, je určité sladění zájmů a názorů na nejpodstatnější společenské otázky bez hrubších disharmonií. Sladění bez výčitek, pocitů ukřivdění, avšak se snahou každého přispět vlastní pověstnou troškou do společného mlýna.

Řada současných změn vychází z názorů mladých lidí, které vytryskly z jejich vnitřního přesvědčení s takovou rychlostí, že to připomíná vznik intuitivní. A přestože intuice může postihovat pravdu, pouze praxe může prověřit její platnost.

Vzhledem k tomu, že se názory lidí v posledních staletích v některých směrech zmenily velmi málo, může být užitečné konfrontace tzv. "věčných pravd" s otázkami dneška. I proto nám dodnes mají co říci autoři, kteří o světě skutečně hluboce přemýšleli. K podpoře některých současných názorů na chyby minulosti, problémy dneška a perspektivy do budoucna bych chtěl uvést názory myslitelů, které překonaly desetiletí a staletí. (v textu budou vyznačeny podtrženě)

Nic a nikdy není bez chyb. V životě každého dochází zákonitě k chybám. U vysoce organizovaných systémů, ovšem existují zpětnovazebné mechanismy, které umějí chyby registrovat a co nejrychleji je korigovat. Avšak přesto nikdo nemá nárok na absolutní, jedinou a neměnou pravdu. Platí, že i poznání, jež má bezpodmínečný nárok na pravdu, se uskutečňuje v důsledku řady omylů. A jedním z důvodů, proč došlo k selhání zpětnovazebných mechanismů v naší společnosti mohlo být i to, že nejenže neexistoval uvědomělý vztah subjektu k objektu (tj. našemu lidu), nýbrž ani uvědomělý vztah subjektu k sobě samému. Navíc zde byly i faktory psychologické, jako např. sobeklam a sebelichocení, vůči nimž nebyly zainteresované osoby imunní. Došlo dokonce k tomu nejhoršímu, čeho se může hegemón moci (panovník) nadít od lidu, tj. ke ztrátě důvěry a přízně. Přitom mnohem dříve stačilo tak málo - dát lidem najevo, že se pravdou neurazí.

Vedle toho se v dosavadním mocenském systému nedbalo na platnost mnoha zásad a pouček, jako např. že politické strany vždycky musí zůstat činitelem jen ceny relativní, vzhledem k svému vyššímu celku - státu a národu - a tudíž vše, co podnikají, musí být podřízeno zájmům tohoto celku. Kromě toho i na to, že bezohledná kritika způsobuje, že se veliké části veřejnosti začne jevit veškerá práce a všechny ideály jako předstírané, vynyšlené a pokrytecké. Rovněž opomíjen byl dávno platný názor, že republika by nikdy neměla mít ve svém souboru zákonů takový, který by umožňoval menšině ochromit chod státního celku. A vedení státu si již dávno mělo uvědomit, že vládnout znamená sloužit a sloužit znamená vést, což mohu od lidí žádat.

Dnešní nálady však mohou sloužovat i k občasné ztrátě kritičnosti a k laciné demagogii. Proto by se zejména dnes nemělo zapomínat na to, jak málo statečnosti bylo v naší společnosti ještě před několika málo týdny, a že po oproštění od strachu může platit, že v povazu davů je buď pohorně sloužit nebo naduté diktovat svou vůli. Tím by ovšem mohlo dojít k tomu, co nechceme, a to k mocenským principům, ovšem s opačnou polaritou.

Pro futuro a pro inspiraci bych chtěl uvést několik názorů moudrých mužů, které se mi již dříve nelíbily.

V jedné z hlavních otázek současné doby, kterou je obstar pojmu svoboda, platí, že vnitřní svoboda zahrnuje svobodu volby a že svobodou vůle

se nenazývá nic jiného než schopnost se rozhodnout se znalostí věcí. S tím pak souvisí i názor: "Mají-li spolu lidé dobře vycházet, je nezbytné, aby si každý zachoval svou svobodu."

Pro politiky zítřka by mělo platit, aby si politik, tak jako vědec měl všinat velmi pozorně a svědomitě všech politických a sociálních věd, filozofie, psychologie a do jisté míry i biologie, měl by mít smysl pro vědecké metody a zejména plnou vědeckou objektivitu při svém denním zkoumání o tom, "jaká je politická situace". A s tím souvisí i postulát, aby demokratická politika byla mravná a aby demokratický politik byl mravní osobností. V souladu s tím je možno poznat, zda někdo může být dobrým ministrem, podle základního měřítko: Myslí-li vždy a ve všem hlavně na sebe a svůj vlastní prospěch, se pro takovou funkci nehodí. Muž ve službách státní moci nikdy nesmí myslet na sebe, ale na prospěch země.

Ale zkušenosti věků ukazují, že i charakterní osoba se může změnit, získá-li přístup k moci. Potom by tedy znovu měla existovat funkce jakéhosi dvorního šaška, který by povinně dle momentální situace měl zasahovat, pakliže se někomu zatočí hlava z vlastní moudrosti, a tehdy by měl doporučit, ať se přestane dívat pod sebe a obrátí oči do minulých věků, pak splaskne jako mechýř, až tam uvidí nescíslné duchy, kterým není hoden ani rozvázat řemínek.

V dnešní době však není čas jen na moudré názory a rady. Jedním z klíčových problémů je politický boj o míru moci. Při odevzdávání moci by proto mělo platit Senecovo: "Raději bych chtěl být poražený v dobrém, než zvítězit ve zlém."

Je jasné, že ztráta moci může být pocíťována jako příkoří. Pokud i v takové okamžiku je "postižený" schopný vyššího citu, potom by si měl uvědomit názor nositele Nobelovy ceny E. Canettiho: "Poznání, že už nemáme moc nad nějakým člověkem, nás může učinit šťastným. Čím intenzivně ji jsme ho ovládali, tím větší bude pocit štěstí. Stále víc se mi zdá, že svatoda je propouštět, tedy vzdát se moci."

S přáním, aby se názory moudrých dostaly do širšího povedení a byly užitečné i v dnešní době, zůstává

MUDr. J. Opavský, CSc., v. r.

SLOŽENÍ KOORDINAČNÍHO VÝBORU OBČANSKÉHO FÓRA UP OLČOUČ

Současní hlavy: doc. PhDr. Josef Jiráb, CSc., FF UP
Václav Chýlek, student LF UP
Libor Práger, student FF UP

Členové:

Ing. Jan Hálek, LF UP
PhDr. Miroslav Havlík, KTV UP
PhDr. Bohuslav Hodaň, CSc., PAF UP
RNDr. Richard Morák, CSc., SLO UP
Doc. PhDr. Miroslav Kodárek, DrSc., FF UP
PhDr. Jarmila Řehánová, ÚVNČ UP
RNDr. Josef Tillich, CSc., PAF UP
Silvestr Tomášek, VLD UP

= STÁVKOVÉMU VÝBORU UP OLOMOUČ =

Vážení studenti.

Navazuji na dopis, který jsem Vám poslal dne 26. 11. t. r. a sděluji Vám, jak Vám bylo nepochybně již sděleno, že dnes 27. 11. u příležitosti generální stávky bylo jednohlasně sděleno na shromáždění pracujících provozu O2 Sigm. Chvalkovice prohlášení k Vaší podpiře, jak Vám je přidal a jak je otiskla Stráž lidu dne 28. 11.

Nelíbí mi však některá neobjektivní stanoviska na vašich letáčích. Je třeba si připomenout, že to byla předválečná dělnická KSČ, která se ze všech tehdejších politických stran postavila nejstatečněji proti čs. buržoazii, která prodala naši republiku Hitlerovi. Byla to pak tatáž KSČ, která za války přinesla ze všech složek našeho národa opět nejkrvavější. Byla to KSČ, která se v r. 1948 postavila do čela pracujícího lidu, aby se zrada jako Mnichov již nikdy neopakovala. To však nechceme posoudit dějinám. Nebyli to dělníci, řadoví členové KSČ, kteří zavinili deformace v politice KSČ, ale byli to právě prostí dělníci - komunisté, kdo volal po nápravách těchto křiv. váren již v r. 1968, tehdy pod heslem "Socialismus s lidskou tvář" a stávkou se prakticky za všechny požadavky, které se dnes hlásají. My, prostí členové KSČ jsme nezavinili ani nesouhlasili se zákrokem spojeneckých armád v r. 1968, a byli to právě poctiví komunisté, kteří na tento svůj tehdejší postoj těžce doplatili.

Já sám jako bývalý vězeň koncentračního tábora a člen KSČ od r. 1945 jsem byl ze strany pro svůj postoj vyloučen a na hodinu propuštěn ze zaměstnání, označen za "zrádce" a postaven pod policejní dozor a celá moje rodina postavena mimo zákon.

Zatím co všichni Vaši studenti, kteří se stali obětmi nezákonného jednání dne 17. listopadu se uzdravili, nebo uzdraví, moje dcera, která se stala obětí nezákonného jednání již v roce 1977, zůstala po tomto zákroku doživotně invalidní.

Neházejte proto nás, staré komunisty, do jednoho pytle s těmi, kteří zejména za posledních 20 let zradili dělnickou třídu, zradili národ a zradili naše již předválečné heslo "Komunisté slouží lidu".

Je třeba vysoce chodnotit Vaši statečnost, se kterou jste dokázali toto diktátorské vedení KSČ svrhnout, na což jsme již my, starí komunisté nestačili.

Je však třeba si uvědomit také, že veškeré výhody, které dnes máte a všechna ta krásná zařízení, která máte a byla pro Vás vybudována, jsou financována především z potu dělnické třídy, která svou manuální prací vytváří společné hodnoty, které dnes máme, i když jež těchto hodnot mohlo být v c.

Také sbírky na podporu Vaší stávky byly také uskutečněny v závodech, v řadách dělníků.

My, poctiví komunisté obnovujeme naše staré heslo "Sloužíme lidu". Také vy, studenti, byste si měli ujasnit, komu budete po vystudování sloužit. Je třeba, abyste si také uvědomili, že po ukončení studií, které Vám dá pouze teoretické vzdělání, ještě nebudete odborníky.

Nemůžete čekat, že nám někdo ve světě dá něco zdarma. Budeme mít jen to, co si vytvoříme společnou prací.

Po Vaší úspěšné stávce přijdou zase všední dny a bude nutno zase dále poctivě pracovat a studovat, jiné cesty není! A jí Vám přeji na této cestě mnoho úspěchů.

V Olomouci 3. 12. 1989

Březina Robert, důchodce, 68 let
Sigm. Chvalkovice

P. S.

Kuriózní je, že stávkující studenti jsou děti "politických" společlivých a prověřených rodičů".

Děti "neproověřených rodičů" se za posledních 30 let v Československu nedostaly.

Příběh mé dcery:

Jitka Březinová, nar. 1955 se s vyznamenaním vyučila péračkou. Jakožto dcera "zrádce" jí nbylo povoleno studovat večerní od průmyslovku při zaměstnání, ač složila s vyznamenaním přijímací zkoušky. V březnu 1977 v nočních hodinách při cestě z odpolední směny, byla zadržena strážnými pro zcela liché, vykonstruované podezření z rozkrádání, došlo k násilí, hrozili jí zastřelením, pátivolekou VB (Prostějov), incident se stal v n. p. Oděvní Průmysl Prostějov, zatčena, zbita, odvezena do vězení, kde donaha svlečena a prohlášen končovník a pohlavní orgány, ač měla menses.

Dcera brutální, a jak později v omluvném ~~podpisu~~ dopise přiznává, zákonný zákrok nevyčržela. Utrpěla těžký šok, spojený se ztrátou řeči. Bylo nutno ji ihned odslat na léčení, řeč se jí vrátila ~~světla~~ psych. perucha zůstala a po dvou letech marného léčení byla v r. 1979 dána do úplného invalidního důchodu a péče rodičů, což trvá dosud.

Pro informaci stávkujících studentů sepsal otec postižená.

Robert Březina, v. r.

PROČ BY STUDENTI MĚLI MÍT PĚT MINUT V KAŽDÝCH TELEVIZNÍCH NOVINÁCH

Toto prohlášení sestavil lékař, který se ~~domnívá~~ cítí být studentem, ale nepřeje si být jmenován, a který vystoupí ze své anonymity, pokud si to někdo bude přát a on uzná za vhodné a bude k tomu příhodné nové, demokraticky společenské klima.

1. Začali současné ~~společenské~~ dění.
2. Nemají předsudky, nejsou zdeformováni, mají svědomí.
3. ~~Jsou relativně nezávislí / nadřizení, plat, f-ční za~~
4. Když dialog, tak i se studenty. Skoro všichni mají v televizi své plochy a studenti no.
5. Jako studenti jsme byli označeni za svědomí národa. Tak ať to svědomí národa má možnost mluvit k masám, svobodně.
6. Organizace stávkového hnutí, včasná demontáž.
7. Ujasnění programu studentů nejširším vrstvám obyvatelstva /studenti jsou v izolaci veřejných sdělovacích prostředků/.
8. ~~Nepřemachat iniciativu straně, vždy iniciativa vzešla původně od studentů.~~
9. V malých vesnicích a městech stále panuje neinformovanost.
10. Informace, podaná televizi bude jasná a nezkrácená. Budou vyloženy postoje a názory studentského hnutí.
11. Informace budou každodenní.
12. Je nutné informovat širokou veřejnost o celé šíři činnosti studentského hnutí.
13. Národ by měla vést inteligence.
14. 17. listopadu si to "odkrváceli" v Praze právě studenti. Svými postoji se zdiskreditovala strana i vláda několikrát za sebou /17., 20., 25. a 28. listopadu/.

KONCERT - HALA UP 2. 12. 1989

Účinkující: SKRAMASAX, Artogen, Helmutova stříkačka, Klec, Mňága a Žďorp, Jůza, Nohavica, Dobeš, Hutka.

Několik myšlenek protagonistů jsme pro Vás zaznamenali:

Helmutova stříkačka

Náš název vznikl proto, že jsme potřebovali do svých písniček takovou postavu, aby se v ní nikdo neviděl, ale zároveň, aby seděla na všechny. Grotesknější jméno než Helmut byste asi nenašli. Svobodná společnost pro nás obrazně znamená i to, že když budeme chtít, založit organizaci Helmuta, kde všichni taky budou Helmuti, tak si ji budeme moci založit. Nebo abychom knížky, které si budeme chtít přečíst a jsou na indexu nemuseli balit do novin...

Mňága a Žďorp

Ve svobodné společnosti pro nás ubývá zákulisních problémů, vše by mělo být jednodušší. Tato doba z našeho hlediska přinesla jeden průvňh - zjišťujeme totiž, že naše písně přestávají být aktuální. Naše depresivně laděné songy teď zřejmě nahradíme trochu veselějšími. Rádi svou snahu napřáme trochu jiným směrem.

P. Dobeš

V mé další tvorbě se současné dení odrazí asi tak, že už nebude o kom, ať se to položí na lopatky, ať už te jde pryč, ale zároveň bych nechtěl, aby to byly oslavné písně "Teď už máme, co jsme chtěli" jako v 50. letech. Budu se zaměřovat na to, aby k vnější svobodě přibyla i svoboda vnitřní. Někteří lidé se dovedli vnitřně osvobodit i v době útlaču, ale někteří se i nyní dostali jen do vnější svobody. Ti budou muset vnitřní svobodu teprve najít. Důkazem takové nesvobody je např. závist.

J. Nohavica

Hrál jsem 7 let jako o život, a současné změny jsem den ke dni čekal. Ne v sobě, ale v lidech, kteří chodili na mé koncerty. Pro mě bylo pouze překvapení, že to přišlo z pátku na sobotu. Chtěl jsem např. sat nějakou zásadní píseň o těchto 14 dnech, ale zatím jsem natolik přerřen do současného dení, jež zatím připomíná burčák, takže jsem zatím píseň nenapsal. Jinak dál budu psát, jako jsem psal vždycky, jen lidé kolem mě budou veselější a nakonec díky lidem, kteří nevěřili tomu, co je kolem, ale věřili tomu, co je v nás.

Celý večer se hrálo a zpívalo, radostná nálada byla přím: hmatatelná. Snad nebude znít jako neucta vůči ostatním účinkujícím, když budu tvrdit, že celý sál s jakousi zvláštní netrpělivostí očekával avizované vystoupení Olomouckého rodáka, písničkáře Jaroslava Hutky. Otázka, co pro Vás J. Hutka znamená, byla tedy na místě.

...Znamená pro mě takového středněletého, vlasatého, vousatého, brýlatého pána, který 11 let čekal na to, aby lidem mohl připomenout věci, na které se během té doby téměř zapomnělo... (z foyeru)

... Klasik českých písničkářů... (z foyeru)

... člověk, který burcoval mezi mládež k hlubšímu postoji k naší lidové kultuře, k dialogu s vnitřním duchovním životem, k lásce k přírodě...

/K. Pelikán/

... jeden z písničkářů, kteří začali spirituální revoltu v 70. letech Hutkovy písničky jsou velmi působivé jak pro intelektuála, tak pro praxe toho člověka. Hutka je jedním z těch, kterým říkáme bardové svého lidu...

/doc. J. Jařab/

... Hutkovy písničky, třebaže jsou již 20 let staré, jsou vzorem pro dnešní písničkáře. Ony ani po letech neztratily nic na své vnitřní síle...

/P. Dobeš/

... Jaroslav Hutka pro mě znamená člověka, který byl nucen odejít, pro trápil se několika lety, ale neztratil nic na své vnitřní síle.

/J. Nohavica/

Konečně J. Hutka přichází. Vítá jej dlouhotrvající potlesk. Začíná zpívat a vyprávět:

... Můj vám děkuji za přivítání, jsem velice šťasten. Šok se zřejmě dostaví až později. Z emigrace se vracím pouze o týden později než celý český národ. Celá léta jsem měl pochyby o české povaze, ale teď musím říci, že jsem se mýlil.

... V roce 1977 vznikla písnička, kterou jsem reagoval na zatčení pana Havla. Díky ní jsem poznal, jak se přespává v cele na bartolomějské. Po tři dny výslechu pouze jediné téma: oni mi říkali, že je to o Havlovi, a já jim tvrdil, že o Havlíčkovi.

Refrén písně: "Podle litery paragraf šavle,
teď dumej o právu, Havlíčku, Havle..."

Když jsem viděl v televizi Vaška Havla, byl jsem překvapen světem, do kterého jsem se vrátil. Je to i pro mne velká satisfakce. V horečce návratu do vlasti jsem v Kolíně zapomněl svůj sešit písniček. Když jsem to zjistil, obešly mě mrákoty. Doufal jsem však, že v Praze nějaké texty kolují. A na letišti v Ruzyni jsem dostal svazek textů, z nichž mnohé sám už ani nemám. Bylo to pro mě trochu symbolické, bál jsem se totiž, že jsem už zapomenutý, a pojednou zjišťuji, že moje písničky tu zůstaly. Považuji to za výhru nad Molochem, který se zmocnil informací, rádia, časopisů, prostě všeho, a nebylo to nic platné. Naši generaci holt potlačili tankem. Narodila se však nová generace, která si tanky a tu hrůzu nepamatovala. A už to jede.

Zahrál bych píseň o kamnech, s kterou jsem opouštěl tuto zemi. Dali mi tehdy vybrat mezi emigrací a vězením. Seděl jsem na strážnici a tušil, že jde do tuhého. Aby vše bylo regulární, dostal jsem do rukou svůj trestní spis. Když jsem v něm listoval, nevěděl jsem, jestli mám brečet, nebo se smát. Z 300 stran protokolu byla totiž polovina o písni kamna. Ve spise tvrdili, že tato píseň je proti Sovětskému svazu, proti bratrské pomoci a Komunistické straně /tehdy ještě vedoucí síle/, proti policii, armádě, i proti požárníkům. Požárníkům mi bylo trochu líto, tak jsem to nemyslel, oni jsou z toho všeho jediní užiteční.

Text písně Kamna

1. Co vám to v koutě tak hloupě trčí,
špinavé strašidlo se vám tam krčí. ~~Je to jenom kamna, kamna~~
Jenom neříkejte, že tohle kamna jsou,
a když se setmí, že po bytě nelezou.
2. A co to žere za černé šutry,
a ta roura skoro dva metry,
když je polijete, příšerně zasyčí,
jen si dejte pozor, ať po vás naskočí.

3. Potvora jedna zlověstně hučí,
je celá zarudlá, všechny nás zničí.
Sélá a myslí si, však já vám zatopím,
jenže já hrdina vůbec se nebojím.
4. Milá má paní, buďte už klidná,
už vám neublíží ta mrcha bídná.
Jen jděte na chodbu, tam klidně vyčkejte,
ať při tom zápasu něco nechytnete.
5. Popad jsem pehrabáč do pravé ruky,
ka dveřím jsou to jenom dva skoky.
Jako svatý Jiří jsem po draku seknul,
tu strašnou obludu na zem jsem převrhnul.
6. To vám hned bylo náramně čmoudu,
u huby vypustila oblaka jedu.
Pak někdo sekercou dveře nám vylomil,
vetřelec s hadicí v bytě se objevil.
7. Bídná hadice ona to byla,
co ten náš kvartýr příšerně zlíla.
Nechtěl jsem dopustit, byla jí přesila,
pak ještě ke všemu záchranka přijela.
8. Tak teď tu sedím, na sobě erár,
takovou vděčnost, tož ta jsem nečekal.
Nikdy bratře nehas, to co tě nepálí,
kazajku světací tu by ti nandali.

...z mnoha věcí tady se mi ještě točí hlava, ale neměli si začínat, teď to mají. V emigraci jsem vymyslel politický program. To se tam tak dělá, že emigranti vzpomínají na svou vlast a myslí na to, jak by jí pomohli. Např. v Americe jsem narazil na spolek dědečků, kteří už několik desetiletí plánují vojenský přepad Československých hranic... Já jsem to vzal spíš praktičtěji. V cizině se slovo Československo často kome-
lí, lidé jsou tam zvyklí na lehce zapamatovatelné názvy. Tak přicházím s nápadem, že bychom tomu říkali Morava. I z historického hlediska je to název dobrý, také pro smír mezi národy. Jak je známo, češi se Slo-
váky pořád něco mají, kdežto my si se Slováky rozumíme a Češi si zvyknou.

... mám ještě jednu dobrou věc. Všichni víme, že Cyril přišel sem na Moravu. Takže už chystám rezoluci, ve které budu žádat Rusy, aby azbu-
ku vrátili. Ať si pak píšou, čím chtějí.

... v Praze mě obejmulo mnoho lidí, o kterých jsem si říkal: "No tak do-
ře". Ale mám v duši smír a přimlouvám se za smír. Čo bolo, to bolo, i
když někteří lidé, myslím, budou muset k soudu, to se nedá nic dělat.

TAKŽE DRŽTE SE A BRÁNĚ SE !

- odborů, svazů a spolků.
4. Aby byly sdělovací prostředky i veškerá kulturní činnost zbavona v všech formách politické manipulace a předběžné i následné skryté cenzury a otevřeny svobodné výměně názorů, a aby byly legalizovány sdělovací prostředky, působící nezávisle na oficiálních strukturách.
 5. Aby byly respektovány oprávněné požadavky všech věřících občanů.
 6. Aby byly všechny chystané a uskutečňované projekty, které mají natrvalo změnit životní prostředí v naší zemi a předurčit tak život budoucích generací, neodkladně předloženy k všestrannému posouzení odborníků i veřejnosti.
 7. Aby byla zahájena svobodná diskuse nejen o 50. letech, ale i o Pražském jaru, invazi pěti států Varšavské smlouvy a následné "normalizaci". Je smutné, že zatímco v některých zemích jejichž armáda do československého vývoje zasáhla, se dnes už o tomto tématu začíná věcně diskutovat, u nás je to stále ještě velké tabu. A to jen proto, aby nemuseli odstoupit ti lidé z politického a státního vedení, kteří jsou odpovědní za dvacetileté upadání všech oblastí společenského života u nás.

Každý kdo souhlasí s tímto stanoviskem, může je podpořit svým podpisem. Vládu vyzýváme, aby s ním nenalázila tak, jak je dosud zvyklá s podobnými názory nakládat. Zasadila by tím osudnou ránu nadějším, jimiž jsme vedeni, totiž nadějším na skutečný politický dialog, jako jediné možné východisko ze slepé uličky, v níž se Československo nalézá.

PAMÁTKA: PEKING !

V těchto dnech to bude půl roku, kdy světem prolétla hrůzná zpráva o masakru studentů na pekingském Náměstí nebeského míru. Zpráva i činy byla o to hrůznější, že jsme si zvykli vítat Peking jako místo naděje a radostné euforie vyvolané studentským hnutím. Rozhodnutí k mundaně-tických pohřbívání Číny poslat proti studentům tanky přišlo jako urvolený závan z nějakého cizího světa, který ochromil lidské chápání. Myslíme, že v Československu nikoho nepřekvapilo, že se k vrahům v Číně přikládá silo i naše stranické vedení. Od ideologie, která své úzce nacionálně-zájmy staví nad univerzální lidské hodnoty a která se stala hrozbou kulturního světa, nelze opravdu nic jiného očekávat.

Plně se solidarizujeme s čínskými studenty v jejich boji proti primitivnímu urážování a hrubému násilí. Jejich vůle je také naší vůlí.

NOVÁ VLÁDA -- ZASE PODBAZ !

- Premiér Adamec v minulých dnech přislíbil novou vládu, složenou z odborníků, na širokém koaličním základě. Jak splnil svůj slib poznáme sami :
- z 20 členů vlády je 15 komunistů, 1 člen ČSS, 1 člen ČSL a 3 bezpartijní
 - více než 60 % členů "nové vlády" je těch, kteří zároek pořádkových sil proti studentům 17. 11. 69 označili za adekvátní !
 - v L. Adamec je jakási antibiistická formulace o tom, že vláda může být ještě rozšířena
 - první projednávanou otázkou nové vlády byl vstup vojáků 5 armády Varšavské smlouvy na naše území v r. 1968. Federální vláda označila toto akt za porušení norem vztahů mezi suverénními státy. /m.m./

NĚKOLIK VĚT - ŠTĚVAVÝ PAMFLET NEBO VÝZVA K DIALOGU?

Počátkem tohoto roku se objevila nová výzva občanů, adresovaná vládě. Oficiální sdělovací prostředky se všemožně snažily tuto iniciativu potlačit. Veřejnost se zněním Několika vět seznámena nebyla, pouze jí bylo předkládáno, že se jedná o "štvavý pamflet, protisocialistický a protistátní, inspirovaný západními centrály s cílem rozvrátit republiku". Rudé právo prakticky denně přinášelo "rozhořčené dopisy šestných občanů", kteří byli pohoršeni "nestydatými požadavky jistých nepřátelských živlů". Ani Stráž lidu nezůstávala pazadu v tomto tažení, téměř inkvizičním. S horlivostí sobě vlastní obdeník OV KSČ v Olomouci zavedl na titulní straně rubriku přílehně nazvanou "Těm z druhého břehu". Zde byly uveřejňovány názory a postoje nejrozličnějších ZO KSČ i jednotlivců. Jedno však měly tyto hlasy společné: nekompromisní a rozhodné odmítání "Několika vět" zhusta doplněné jednoznačným odsouzením signatářů (kteří se rekrutovali mj. i z řad čelných představitelů naší kultury).

Snažíme se odčinit neodpuštělný prohřešek našich sdělovacích prostředků a srozumět veřejnost s plným zněním Několika vět. Požadavky, prezentované zprvu jako zcela nehorázné se nyní (jen v trochu pozměněné formulaci OF) najednou stávají zásadními stanovisky, s nimiž se musí počítat! A tak se lidé, nejprve signatáři "Několika vět", teď tedy aktivisté OF pozvolna stávají rovnocennými partnery k dialogu. Na otázku vyřčenou v názvu tohoto článku si nyní můžete odpovědět sami...

Tomáš Novák

NĚKOLIK VĚT

První měsíce roku 1989 znovu ukázaly, že když se současné československé vedení velmi často zaklíná slovy "přestavba" a "demokratizace", ve skutečnosti se dost zoufale vzpírá všemu, co demokracii vytváří nebo co jí aspoň vzdáleně připomíná. Petice a iniciativy občanů, které samo neorganizovalo, odmítá jako "nepřátelské". Pokojná lidová shromáždění razí. Do přípravy nových zákonů nevoluje veřejnosti mluvit.

Tytéž měsíce však ukázaly, že občanská veřejnost se už vymaňuje z letargie, a že stále více lidí má odvahu veřejně projevit svou touhu po společenských změnách.

Pohyb ve společnosti se tak začíná stále povážlivěji srážet s nehybností moci, roste společenská napětí a začíná hrozit nebezpečí otevřené krize. Takovou krizi si nikdo z nás nepřeje. Proto vyzýváme vedení naší země, aby pochopilo, že nadešel čas ke skutečným a důkladným systémovým změnám, a že tyto změny jsou možné a že mohou mít úspěch jen tehdy, bude-li jim předcházet vskutku svobodná a demokratická diskuse. Prvním krokem k jakýmkoli smysluplným změnám - novou ústavou počínaje a ekonomickou reformou konče - musí být tedy zásadní změna společenského klimatu v naší zemi, do kterého se musí vrátit duch svobody, důvěry, plurality.

Podle našeho názoru je k tomu třeba:

1. Aby byli okamžitě propuštěni političtí vězňové.
2. Aby přestala být omezována svoboda shromáždění.
3. Aby přestaly být kriminalizovány a pronásledovány různé nezávislé iniciativy a začaly být konečně chápány i vládou jako to, čím v očích veřejnosti už dávno jsou - totiž jako přirozená součást veřejného života a legitimní výraz jeho rozmanitosti. Zároveň by neměly být kladeny překážky vzniku nových občanských hnutí, včetně nezávislých

NEPŘEHLEDNĚTE NEPŘEHLEDNĚTE NEPŘEHLEDNĚTE NEPŘEHLEDNĚTE
NEPŘEHLEDNĚTE

Martin Mejstřík svým vystoupením v ČST v neděli 3. 12. rozhořčil všechny přítomné stávkující studenty, kteří v tu dobu byli u obrazovky na okupované půdě filozofické fakulty UP Olomouč. Ihned jsme volali do Prahy a vymutili si od pražského koordinačního stávkového výboru studentů, aby Mejstřík znovu vystoupil v ČST a uvedl nešťastně formulované prohlášení o tom, že končí okupační stávky /což mohlo být pochopeno jako ukončení stávky vůbec/ na pravou míru.

Po dohodě s ostatními vysokými školami v ČSSR v okupační stávce
POKRAČUJEME!

Ukončení okupační stávky po 14 dnech těžké práce bychom totiž ztratili střechu nad hlavou a na ulici se pracovat nedá. Dokonce další fakulty, např. v Brně, které do této chvíle neprováděly stávku formou okupace svých fakult, reagovaly na vzniklou situaci započatím
OKUPAČNÍ STÁVKY.

Současný stav a rozum nám velí **ZAKTIVIZOVAT SE**
A POKRAČOVATI!!!!!!

NEPŘEHLEDNĚTE!!!!!!
NEPŘEHLEDNĚTE!!!!!!
NEPŘEHLEDNĚTE!!!!!!

TISKAŘSKÝ ŠOTEK ŘADIL

č. 7. str. 8 - Provolání svazu nezávislých tiskařů - bod 1.
zbavit se závislosti na veškeré politice
státu